

Bestemmelserne i §§ 20—25 svarer i hovedsagen til, hvad der hidtil har været gældende. § 26 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

„Denne lov træder i stedet for lov nr. 202 af 20. maj 1933. Lovens bestemmelser finder anvendelse på den grundstigningsskyld, der opkræves fra og med april termin 1951. Finansministeren kan bestemme, at fritagelse for eller henstand med grundstigningsskyld, der er givet i henhold til bestemmelserne i lov nr. 202 af 20. maj 1933, skal have forlænget gyldighed. Iøvrigt træder loven i kraft den 1. oktober 1950. Bestemmelserne i § 13, stk. 3, og § 15 kommer til anvendelse på overdragelser, hvor endeligt skøde anmeldes til tinglysning den 1. oktober 1950 eller senere, dog at bestemmelserne i § 15 ikke kommer til anvendelse, hvor der forinden den 1. oktober 1950 er truffet bindende aftale om vederlagets størrelse.“

Endelig undtager § 27 Færøerne fra lovens regler.

I det folketingsudvalg, hvortil lovforslaget henvistes, stillede finansministeren med tilslutning fra socialdemokratiets, det radikale venstres og i nogle tilfælde tillige venstres udvalgsmedlemmer en række ændringsforslag, som med en enkelt undtagelse opnåede subsidiaer — eventuelt mere subsidiaer — tilslutning fra samtlige øvrige udvalgsmedlemmer.

Også venstres udvalgsmedlemmer stillede en del ændringsforslag, som nærmere motiveredes i betænkningen. Disse var alle subsidiært tiltrådt af det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer, der ikke selv stillede ændringsforslag, da partiet indtog „det principielle standpunkt, at det offentlige kun må tilegne sig en andel af den på fyldestgørende måde fastslåede samfundsskabte værdi.

Denne andel tages lettest som en skat på gevinst ved handel med jord. Mindretallet ville dog kunne gå med til en grundstigningsskyldslov med periodiske ydelser, såfremt 1) fremkomsten af en samfundsskabt værdi er konstateret på fyldestgørende måde — nemlig ved et privat salg, hvorved tillige forhindres, at en ejer beskattes bort fra sin ejendom, og 2) såfremt ikke hele den således konstaterede gevinst inddrages.

I erkendelse af, at den foreliggende grundstigningsskyldslov ikke bygger på det førstnævnte af disse principper, og da mindretallet ikke forventer at kunne opnå tilslutning hos et flertal i folketinget for dette principps gennemførelse, samt